

љане његове, и поведоше га да га ра-
зупу.

32. И измазећи најошче човјека из
Кирине по имену Симона и нагјераше
га да му понесе крст.

33. И дошавши на мјесто које се зо-
ве Голгота, то јест коштурница,

34. Дадоше му да пије оцаг помјече-
лан са зучи, и окусивши не хтје да
пије.

35. А кад га разапеше, раздијелише
хаљане његове бацивши коцке:

36. И сјећаху ондаје те га чуваху.

37. И метнуше му више главе криви-
цу његову написану: ово је Исус цар
Јудејски.

38. Тада распеше с њим два хајду-
ка, једнога с десне а једнога с лијеве
стране.

39. А који промажаху хуљаху на њ
мапући главама својима,

40. И говорећи: ти који црвену раз-
ваљујеш и за три дана начивљаш по-
мози сам себи; ако си син Божиј, свиђи
с крста.

41. А тако и главари свештенички
с вјерјеницима и старјешинама под-
смјерајући се говораху:

42. Другима поможе, а себи не може
помоћи. Ако је цар Израелљев, нека
сиђе сад с крста на њего га вјеровати.

43. Он се уздао у Бога: нека му по-
може сад, ако му је по вољи, јер гово-
раше: ја сам син Божиј.

44. Тако исто и хајдуци разапети
с њим ругаху му се.

45. А од шестог сахата би тама по
свој земљи до сахата деветог.

46. А око деветог сахата повика Исус
иза гласа говорећи: Или! Или! лама
савахтани? то јест: Боже мој! Боже
мој! за што си ме оставио?

47. А неки од ондјех што стајашу он-
даје чувши то говораху: овај зове Илму.

48. И одмах отрча један од њих те
узе сунђер, и напуни оцаг, па нагаче
на трску, те га појаше.

49. А остали говораху: стани да ви-
димо хоће ли доћи Илија да му по-
може.

50. А Исус опет повика иза гласа, и
испусти Ашу.

51. И гле, завјес црвени раздијрије се
на двоје од горњег краја до доњег; јех и сјеђаше на њему.

3. А лице његово бијаше као мунџа, и
одлиједо његово као снјигет.

4. И од страха његова уздргаше се
свештеничкјех све што се догодило.

5. А апћео одговарајући рече њенма:
не бојте се ви; јер знам да Исуса рас-
петог граздите.

6. Није ондаје: јер устаде као што је
казао. Ходите да видите мјесто гдје
је лежало Господ.

7. На идите брајте те кажите ученици-
ма његовјем да је устао из мртвјех.

И гле, он ће пред вама отићи у Гали-
леју; тамо ћете га видјети. Ето ја вам
казаш.

8. И изишавши брзо из гроба са стра-
хом и радости великом потекоше да
јаве ученицима његовјем.

9. А кад иђаху да јаве ученицима ње-
говјем, и гле, спрете их Исус говоре-
ћи: здраво! А оне приступивши ухва-
тише се за ноге његове и поклонише
му се.

10. Тада рече им Исус: не бојте се;
идите те јавите браћи мојој лека иду
у Галилеју; и тамо ће ме видјети.

11. А кад иђаху, гле, неки од стража-
ресам дођаше ка мунџи, и кажеше им
да је Исус жив.

12. И они изишавши ка мунџи, и
кажеше им да је Исус жив.

13. И они изишавши ка мунџи, и
кажеше им да је Исус жив.

14. И они изишавши ка мунџи, и
кажеше им да је Исус жив.

15. И они изишавши ка мунџи, и
кажеше им да је Исус жив.

16. И они изишавши ка мунџи, и
кажеше им да је Исус жив.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАРКУ.

ГЛАВА 1.

Почетак јеванђеља Исуса Христа си-
на Божијег.

2. Као што стоји у пророба: ево ја
шаљем анђела својег пред лицем тво-
јим, који ће приправити пут твој пред
тобом.

3. Глас онога што виче у пустињи:
приправите пут Господњи, поравните
стазе његове.

4. Појави се Јован крстећи у пусти-
њи, и проповиједаше крштење пока-
јања за опроштене грјехџа.

5. И измажаше к њему сва Јудејска
земља и Јерусалимљани; и крштава-
ше их све у Јордану ријечи, и испова-
јаху грјехџе своје.

6. А Јован бијаше обучен у камиљу
длаку, и имаше појас кожан око себе;
и јеђаше смавацџе и мед дивљих.

7. И проповиједаше говорећи: иде
за мнош јачи од мене, пред ким ја ни-

јесам достојан сагнути се и одрјешити
ремена на обућ његовој.

8. Ја вас крштавам водом, а он ће
вас крстити Духом светјем.

9. И у то врјеме дође Исус из На-
зарета Галилејскога, и крсти га Јован
у Јордану,

10. И одмах измазећи из воде видје
небо гдје се отвори, и Дух као голуб
сиђе на њ.

11. И глас дође с неба: ти си син мој
љубавни који је по мојој вољи.

12. И одмах Дух изведе га у пустињу.

13. И би ондаје у пустињи дана четр-
десет, и куша га сотона, и би са звје-
рињем, и анђели служашу му.

14. А пошто предадоше Јована, до-
ђе Исус у Галилеју проповиједаше
јеванђеље о царству Божијем

15. И говорећи: изиђте врјеме и при-
ближи се царство Божије; покајте се
и вјерујте јеванђељу.

16. И ходеша покрај мора видје Сја-

мона, и Андрију брата његова гдје бацају мреже у море; јер бијаху рибари.

17. И рече им Исус: хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људским.

18. И одмах оставиши мреже своје пошпе за њим.

19. И отишавши мало одавде угледа Јакова Зеведејана, и Јована брата његова, и они у лађи криљаху мреже;

20. И одмах позва их; и оставиши она својета Зеведеја у лађи с најамницима побоше за њим.

21. И дођоше у Капернаум; и одмах у суботу ушаши у зборницу учаше.

22. И дивљаху се науци његовој; јер их учаше као онај који власт има а не као књижевници.

23. И бијаше у зборници њиховој човјек с духом нечистијем, и повика

24. Говорећи: прођи се, што је теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас потубиши? Знамо те ко си, светац Божиј.

25. И запријети му Исус говорећи: умучни, и изиђи из њега.

26. И стресе га дух нечисти, и повика иза гласа, и изиђе из њега.

27. И уплашише се сви тако да пихтаху један другога говорећи: шта је ово? и какав је ово наука нова, да с власти и духовима нечистијем заповиједа, и слушају га?

28. И отиде глас о њему одмах по свој околници Галилејској.

29. И одмах изишавши из зборнице дођоше у дом Симонов и Андријин с Јаковом и Јованом.

30. А ташта Симонова лежаше од грознице; и одмах казаше му за њу.

31. И приступивши подиже је узевши је за руку и пусти је грозница одмах, и служаше им.

32. А кад би пред вече, пошто сунце зађе, доношаху к њему све болеснике и бијесне.

33. И сав град бијаше се сабрао к вратима.

34. И испијели многе болеснике од различних болести, и ђаволе многе истјера, и не дадијаше ђаволима да казуу да га познаваху.

35. А у јутру врадо рано оставиши књиже, и отиде на само, и ондје се мољаше Богу.

ГЛАВА 2.

И уђе онет у Капернаум послаје неколико дана; и чу се да је у кући.

2. И одмах скупише се многи тако да не мотаху ни пред вратима да се спрате; и казиваше им ријеч.

3. И дођоше к њему с узетијем кога понаше четворо.

4. И не могући приближити се к њему од народа отворише кућу гдје он бијаше, и прокопавши спусташе одар на коме узети лежаше.

5. А Исус видјевши вјеру њихову рече узетоме: синко! опраштају ти се грѣјеси твоји.

6. А ондје сјеђаху неки од књижевника и помниљаху у срцима својима:

7. Шта овај тако хули на Бога? Ко може опраштати грѣјесе осим једнога Бога?

8. И одмах разумјевши Исус духом својијем да они тако помниљаху у се-

би, рече им: што тако помниљахте у срцима својијем?

9. Што је лакше? рећи узетоме: опраштају ти се грѣјеси? или рећи: устахни и узми одар свој, и ходи?

10. Но да знате да власт има син човјечи на земљи опраштати грѣјесе, (рече узетоме:)

11. Теби говорим: устахни и узми одар свој, и иди дома.

12. И уста одмах, и узевши одар изиђе пред сима тако да се сви дивљаху и хваљаху Бога говорећи: нигда тога видјели нијесмо.

13. И изиђе опет к мору; и сав народ иђаше к њему, и учаше их.

14. И пролазећи видје Левју Алафеја гдје сједи на царници, и рече му: хајде за мном. И оставиши отиде за њим.

15. И кад сјеђаше Исус за трпезом у кући његовој, и царници и грѣшници многи сјеђаху с њим и ученицима његовијем; јер их бијаше много који иђаху за њим.

16. А књижевници и фарисеји видјевши га гдје једе с царницима и с грѣшницима говораху ученицима његовијем: за што с царницима и грѣшницима једе и пије?

17. И чувши Исус рече им: не требају здрави љекара него болесни. Ја нијесам дошао да дозовем праведнике него грѣшнике на показаше.

18. И бијаху ученици Јованови и фарисеји који пошљаху, и дођоше и рекоше му: за што ученици Јованови и фарисејски посте а твоји ученици не посте?

19. И рече им Исус: еда ли могу снаговати постити док је женик с њама? Докле год имају са собом женика не могу постити.

20. Него ће доћи дани кад ће се отпети од њих женик, и тада ће постити у оне дне.

21. И нико не припиша нове запријесе на стару хаљину; иначе ће одаријети нова заприја од старог, а гора ће рупа бити.

22. И нико не љева нова вина у мјехове старе; иначе ново вино продре мјехове, и вино се пролије, и мјехови пронадну; него ново вино у нове мјехове љевати треба.

ГЛАВА 3.

И уђе опет у зборницу, и ондје бјеше човјек са сухом руком.

2. И мотраху за њим не ће ли га у суботу испијелити да га окриве.

3. И рече човјек са сухом руком: стани на сриједу.

4. И рече им: ваља ли у суботу добро чинити или зло чинити? Душу одржати, или потубити? А они мучаху.

5. И погледавши на њих с гњевом од жалости што су им онако срца одрвенила рече човјек: пружи руку своју.

И пружи; и поста рука здрава као и друга.

6. И изишавши фарисеји одмах ученише за њега вијеђу с Иродовцима како би га потубили.

7. А Исус отиде с ученицима својијем к мору; и многи народ из Галилеје иде за њим и из Јудеје;

8. И из Јерусалима и из Идумеје и испреко Јордана и од Тира и Сидона мноштво велико чувши шта он чини дође к њему.

9. И рече ученицима својијем да будо лађа у њега *готова* због народа, да му не досађује.

10. Јер многе испијели тако да навалаху на њега који бијашу намажени болестима да га се дотакну.

11. И дуси нечисти кад га виђаху, припадаху к њему и викаху говорећи: ти си син Божиј.

12. И много им пријешаше да га не проказују.
13. И изиђоше на гору, и дозвоа које он шћаше; и дођоше му.
14. И постави дванаесторицу да беду с њим, и да их пошаље да проповиједју.
15. И да имају власт да испијељују од болести, и да изгоне ђаволе:
16. Првога Симона, и надједе му име Петар;
17. И Јакова Зеведејева и Јована Бонаергес, које знаци синови громова;
18. И Андрију и Филипа и Вартоломија и Матеја и Тому и Јакова Алфејева и Тадмају и Симона Кананита,
19. И Јуду Исхариотскога, који га и издаде.
20. И дођоше у кућу, и сабра се опет народ да не могау ни хљеба јести.
21. И чувши то род ветов изиђоше да га ухват; јер говораху да је изван себе.
22. А књижевници који бијашу спили из Јерусалина говораху: у њему је Велезвуд; и: он помоћу кнеза ђаволскога изгони ђаволе.
23. И дознавши их говораше им у причама, како може сотона сотону изгонити?
24. И ако се царство само по себи раздјели, не може остати царство оно;
25. И ако се дом сам по себи раздјели, не може остати дом онај;
26. И ако сотона устане сам на се и раздјели се, не може остати, него ће пропасти.
27. Нико не може похуљство јакота, ушавши у кућу његову, отети ако најприје јакота не свеже: и онда ће кућу његову онадијенити.
28. Задста вам кажем: сви гријеси опростиће се синовима човјечјим, и хуљења на Бога, макар какова била:
29. А који похули на Духа светога нема опроштења на вијек, него је крив вјечноме суду.
30. Јер говораху: у њему је нечисти дух.
31. И дође мати његова и браћа његова, и стојаша на пољу послаше к њему да га зову.
32. И сјеђаше народ око њега. И ре-

ГЛАВА 4.

- И опет поче учити код мора, и скупиле се око њега люди многи тако да мора ући у лађу, и сједити на мору; а народ сав бијаше на земљи крај мора.
2. И учаше их у причама много, и говораше им у науци својој:
3. Слушајте: ево изиђе сијач да сије.
4. И кад сијаше догоди се да једно паде у крај пута, и дођоше птице и пошобаше га.
5. А друго паде на каменито мјесто гдје не бијаше много земље; и одмах изниче; јер не бијаше у дубину земље:
6. А кад обасја сунце, увену, и будући да немаше коријена, усахну.
7. И друго паде у трње; и нарасте трње и удави га, и не донесе рода.
8. И друго паде на земљу добру; и даваше род који напредоваше и растијаше и доношаше по тридесет и по шесет и по сто.
9. И рече: ко има уши да чује нека чује.
10. А кад оста сам, запиташе га који бијашу с њим и са дванаесторицом за ову причу.
11. И рече им: вама је дано да знате тајне царства Божијег, а онима на пољу све у причама бива;
12. Да очима гледају и да не виде, и да ушима слушају и да не разумију; да се како не обрате и да им се не опросте гријеси.
13. И рече им: зар не разумијете оне приче? А како ћете све приче разумјети?
14. Сијач ријеч сије.
15. А оно су крај пута, гдје се сије ријеч и кад је чују одмах дође сотона и отме ријеч посјану у срцима њиховијем.
16. Тако су и оно што се сије на каменитијем мјестима који кад чују ријеч одмах је приме с радошћу;

17. Али немају коријена у себи, него су испострани, на кад буде до невома или их потјерају ријечи ради, одмах се саблазне.
18. А оно су што се у трњу сије који слушају ријеч.
19. Али бриге овога свијета и пријевара богатства и остале слясти ућу и загуше ријеч, и без рода остаде.
20. А оно су што се на доброј земљи сије који слушају ријеч и примају, и доносе род по тридесет и по шесет и сто.
21. И говораше им: еда ли се свијеђа узвиже да се метне под суа или под одар? а не да се на свијеђах метне?
22. Јер нема ништа тајно што не ће бити јавно; ништа што сакривено што не ће изићи на видјело.
23. Ако има ко уши да чује нека чује.
24. И говораше им: памтите што чујете: ваком мјером мјерите онаком ће вам се мјерити и дометнуће се вама који слушате.
25. Јер ко има, даће му се; а који нема, узеше му се и оно што има.
26. И говораше им: тако је царство Божије као човјек кад баца сјење у земљу:
27. И спава и устаје ноћу и дану; и сјење нице и расте, да не зна он.
28. Јер земља сама од себе најприје донесе траву, по том клас, па онда испуца пшеницу у класу.
29. А кад сзари род, одмах пошље срп; јер наста жетва.
30. И говораше: како ћемо вазвати да је царство Божије? или у каквој ћемо га причи изказати?
31. Оно је као зрно горушично које семена на земљи;
32. А кад се посије, урастае и буде веће од свега поврћа, и пусти грање велике да могу у његову кладу птице небеске живљети.
33. И таковијем многијем причама казиваше им ријеч колико могаху слушати.
34. А без прича не говораше им ни ријечи. А ученицима особито казиваше све.
35. И рече им онај дан у вече: хајдемо на ову страну.
36. И отпустивши народ узеше га ка-

ко бијеше у лађи; а и друге лађе бијашу с њим.

37. И постаде велика олуја; и валови тако заљезаху у лађу да се већ нагну.

38. А он на врми спаваше на узглављу; и пробудивше га, и рекоше му: учитељу! зар ти не жарш што гинемо?

39. И уставши запријети вјетру, и рече мору: ћути, престани. И утлои вјетар, и постаде тишина велика.

40. И рече им: за што сте тако страшљиви? како немате вјере.

41. И уплашише се врло, и говораху један другоме: ко је овај дакле да га и вјетар и море слушају?

ГЛАВА 5.

И дођоше преко мора у околину Гадаринску.

2. И кад изиђе из лађе, одмах га срете човјек с духом нечистијем,

3. Који живљаше у гробовима и нико га не могаше свезати ни веригама;

4. Јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је исквадо вериге и пута изломно; и нико га не могаше укротити.

5. И једнако дан и ноћ бављаше се у гробовима и у горама вичући и бијући се камењем.

6. А кад видје Исуса из дадека, потече и поклони му се.

7. И повикавши гласом рече: шта је теби до мене, Исусе сине Бога вишега? Завлакинеш те Богом, не луди ме.

8. Јер му говораше: изиђи, душе нечисти, из човјека.

9. И питаше га: како ти је име? И одговори му: легеон ми је име; јер нас је много.

10. И жолниче га много да их не шаље из оне околне.

11. А онда је по бријегу пасијаше велики ерд свиња.

12. И жолниче га сви ђаволи говорећи: пошљи нас у свиње да у њих уђемо.

13. И допусти им Исус одмах. И изишавши духови нечисти уђоше у свиње; и навали ерд с бријета у море; а бијаше их око двије хиљаде: и потопише се у мору.

14. А свињари побјегоше, и јавише у град и по селима. И изиђоше људи да

виде шта је било.

15. И дођоше к Исусу, и видјеше бијеснога у коме је био лежеон гдје сједи обучен и паметан; и уплашише се.
16. А они што су видјели казаше им шта би од бијеснога и од свиња.
17. И почеше га молити да иде из њиховијех крајева.
18. И кад уђе у лађу, мољаше га онај што је био бијесан да буде с њим.
19. А Исус не даде му, већ му рече: иди кући својој к својима и кажи им шта ти Господ учини, и како те помилова.
20. И отиде и поче проповиједати у десет градова шта му учини Исус; и сви се дивљаху.
21. И кад приђе Исус у лађи опер на ону страну, скупи се народ многи око њега; и бјеше крај мора.
22. И гле, дође један од старјешина зборничких по имену Јаир; и видјевши га паде пред ноге његове.
23. И мољаше га врло говорећи: кћи је моја на смрти; да дођеш и да метнеш на њу руке да оздрави и живи.
24. И пође с њим; и за њим иђаше народа много и турбаху га.
25. И жена некаква која је дванаест година боловала од течења крви
26. И велику мучку поднијела од млогих њежара, и потрошила све што је имала, и ништа јој нијесу помогли, него још горе начинила,
27. Кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се хаљине његове.
28. Јер говораше: ако се само дотакнем хаљина његовијех оздрављују.
29. И одмах пресакну извор крви њезине, и осјети у тијелу да оздрави од болести.
30. И одмах Исус осјети у себи силу што изиђе из њега, и обаврзаше се на народ рече: ко се то дотаче мојијех хаљина?
31. И рекоше му ученици његови: видш народ гдје те турка, па питах: ко се дотаче мене?
32. И он се обзираше да види ону која то учини.
33. А жена уплашивши се дргташе, и знајући што јој се догоди, дође и клече пред њим, и каза му каку истину.
34. А он рече јој: кћери! вјера твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава од болести своје.

35. Још он говораше, а дођоше од старјешине зборничкога говорећи: кћи твоја умрије; шта већ трудити учитеља?

36. А Исус одмах чувши ријеч што рекоше рече старјешини: не бој се, само вјеруј.

37. И не даде за собом ићи никоме осим Петра и Јакова и Јована брата Јаковљева.

38. И дође у кућу старјешине зборничкога, и видјаше врену и плач и јаук велики.

39. И ушавши рече им: шта сте узаврели те плачете? Дјевојка није умрла, него спава.

40. И подсмјерваху му се. А он истрјеравши све узе она дјевојчину и матер и који бијаху с њим, и уђе гдје лежаше дјевојка.

41. И узевши дјевојку за руку рече јој: Талнта куми, које значи: дјевојко, теби говорим, устани.

42. И одмах уста дјевојка, и хоћаше; а бјеше од дванаест година. И зачудише се чудом великијем.

43. И запријети им врло да нико не дозна за то, и рече: подајте јој нег једе.

ГЛАВА 6.

- И изиђе одавде, и дође на своју постојану; и за њим идоше ученици његови.
2. И кад дође субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: откуд овоме то? И каква му је премудрост дана? И чудеса таквава рукама његовијем чине се?
3. Није ли ово дрводрелец, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосифин и Јудин и Симонов? И нијесу ли сестре његове овдје међу нама? И саблажњаваху се о њега.
4. А Исус рече им: *нијаше* није пророк без части до на постојбини својој и у роду и у дому своје.
5. И не могаше оvdје ни једнога чула да учини, осим што мало болесника испијели метнувши на њих руке.
6. И дивљаше се невјерству њиховоме. И иђаше по околнијем селима и учаше.
7. И дозна дванаесторику, и поче их сласти два и два, и даваше им власт над духовима нечистијем.

8. И заповједи им да ништа не узимају на пут осим једнога питања: ни горбе ни хљеба ни новаца у појасу;
9. Него обутени у опанце, и не обмачти дјви хаљина.
10. И рече им: гдје уђете у дом ондје останите док не изиђете одавде.
11. И ако вас ко не прими и не послуша вас, излазећи одавде отресите прах с ногу својијех за свједочанство матери својој.
29. И чувши ученици његови дођоше и узеше тијело његово, и метнуше га у гроб.
30. И скупише се апостоли к Исусу, и јавише му све и што учинише и шта *људе* научише.
31. И рече им: дођите ви сами насамо, и почините мало. Јер их бијаше много који долазе и одлазе, и не имаху кад ни јести.
32. И отидоше на лађи у пусто мјесто сами.
33. И видјеше их људи кад иђаху, и познаше их многи, и прешапе из свију градова стјечаху се онамо, и прстигоше их, и скупише се око њега.
34. И изишавши Исус видје народ многи, и сажали му се, јер бијаху као онце без пастира; и поче их учити много.
35. И кад би већ пред ноћ, приступише к њему ученици његови говорећи: пусто је мјесто, а већ је доцкан, да и пахане да купе себи хљеба; јер немају шта јести.
37. А он одговарајући рече им: пошто је мјесто, а већ је доцкан, да и пахане да купе себи хљеба; јер немају шта јести.
38. А он им рече: колико хљебова имаге? Идите видите. И видјешши рече: пет хљебова и дврије рибе.
39. И заповједи им да их посаде све на томице по зеленој трави.
40. И посадише се на томице по сто и по педесет.
41. И узевши *омијел* пет хљебова и дврије рибе погледа на небо, и благослови, па преломи хљебове, и даде ученицима својијем да метну испред њих; и *оме* дврије рибе раздијели свима.
42. И једоше сви, и наситише се.
43. И накупише комада дванаест котарица пунвијех и од риба.

26. И посла га кући његовој говори-
ћи: ни улази у село, нити казуј коме
у селу.

27. И изиђе Исус и ученици његови
у села Гесарије Филипове; и путем
питаше ученике своје говорећи им: ко
говоре људи да сам ја?

28. А они одговорише: Јован крсти-
тељ; други: Иларија; а други: који од
пророка.

29. А он им рече: а ви шта мислите
ко сам ја? А Петар одговарајући рече
му: ти си Христос.

30. И запријети им да нико не ка-
зује за њега.

31. И поче их учити да сину човје-
чјему ваља много пострадади, и да ће
га окривити старјешине и главари све-
тенички и књижевници, и да ће га
убити, и трећи дан да ће устасти.

32. И говораше о том не устручава-
јући се. И Петар узе га и поче га од-
враћати.

33. А он обрнавши се и погледавши
на ученике своје запријети Петру го-
ворећи: иди од мене сотоно; јер ти не
мислиш што је Божије него што је
људско.

34. И дозванши народ с ученицима
својима рече им: ко хоће за мном да
иде нека се одрече себе и узме крст
свој, и за мном иде.

35. Јер ко хоће душу своју да сачу-
ва, изгубиће је; а ко изгуби душу сво-
ју мене ради и јеванђља овај ће је
сачувати.

36. Јер каква је корист човјеку ако за-
добје сав свијет а души својој науди?
37. Или какав ће откуп дати човјек
за душу своју?

38. Јер ко се постиди мене и мојијех
и грешном, и син ће се човјечиј поста-
дјети њега кад дође у слави оца сво-
јега с анђелима светима.

И рече им: заиста ваљ кажем: имају
неки међу овима што стоје овдје који
не ће окривити смрти док не виде цар-
ство Божије да дође у сили.

2. И послејше шест дана узе Исус Пе-
тра и Јакова и Јована и изведе их на
гору високу саме; и преобрази се пред
њима.

3. И оставши одавде дође у околине Ју-
дејске преко Јордана, и стече се опет
народ к њему; и као што обичај имаше,
опет их учаше.

2. И приступивши фарисеји упиташе
га кушајући: може ли човјек пустити
жену?

3. А он одговарајући рече им: шта
вам заповиједа Мојсије?

4. А они рекосе: Мојсије допусти да
јој се да распусна књига и да се пусти.

5. И одговарајући Исус рече им: по
тврђи ваљета срца написа вам он запо-
вијест ову.

6. А у почетку створења мужа и жену
створио их је Бог.

7. За то остави човјек оца својега и
матер и придијеси се к жени својој,

21. И упита оца његова: колико има
времена како му се то догодило? А он
за мнош.

40. Јер ко није против вас с вама је.
41. Јер ко вас напоји чашом воде у
име моје, за то што сте Христови, за-
иста вам кажем: не ће му пронасти
плате.

42. А који саблазни једнога од овјех
малдјех који вјерују мене, боље би му
било да се обеси камен воденици о
врату његову и да се баца у море.

43. И ако те руга твоја саблажњава,
одсијечи је: боље ти је без руке у жи-
вот ући, него ли с обје руке ући у па-
као, у отањ вјечни,

44. Гдје прв њихов не умире, и отањ
се не гаси.

45. И ако те нога твоја саблажњава,
одсијечи је: боље ти је ући у живот
хрому, него ли с двије ноге да те баце
у пакао, у отањ вјечни,

46. Гдје прв њихов не умире, и отањ
се не гаси.

47. Ако те и око твоје саблажњава,
исконцај га: боље ти је с једнијем оком
ући у царство Божије, него ли с два
ока да те баце у пакао огњени,

48. Гдје прв њихов не умире, и отањ
се не гаси.

49. Јер ће се сваки огњем посолити,
и свака ће се жртва сољу посолити.

50. Добра је со; али ако со буде не-
сладна, чим ће се осолити? Имајте со
у себи, и мир имајте међу собом.

И оставши одавде дође у околине Ју-
дејске преко Јордана, и стече се опет
народ к њему; и као што обичај имаше,
опет их учаше.

2. И приступивши фарисеји упиташе
га кушајући: може ли човјек пустити
жену?

3. А он одговарајући рече им: шта
вам заповиједа Мојсије?

4. А они рекосе: Мојсије допусти да
јој се да распусна књига и да се пусти.

5. И одговарајући Исус рече им: по
тврђи ваљета срца написа вам он запо-
вијест ову.

6. А у почетку створења мужа и жену
створио их је Бог.

7. За то остави човјек оца својега и
матер и придијеси се к жени својој,

нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

ГЛАВА 10.

И оставши одавде дође у околине Ју-
дејске преко Јордана, и стече се опет
народ к њему; и као што обичај имаше,
опет их учаше.

2. И приступивши фарисеји упиташе
га кушајући: може ли човјек пустити
жену?

3. А он одговарајући рече им: шта
вам заповиједа Мојсије?

4. А они рекосе: Мојсије допусти да
јој се да распусна књига и да се пусти.

5. И одговарајући Исус рече им: по
тврђи ваљета срца написа вам он запо-
вијест ову.

6. А у почетку створења мужа и жену
створио их је Бог.

7. За то остави човјек оца својега и
матер и придијеси се к жени својој,

нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

39. А Исус рече: не браните му; јер
нема никота који би именом мојијем
нама;

8. И буду двоје једно тијело. Тако нијесу више двоје него једно тијело.
9. А што је Бог саставио човјек да не раставља.
10. И у кући опет запиташе га за то ученици његови.
11. И рече им: који пусти жену и ожени се другом, чини прелубу на њој.
12. И ако жена остави мужа својета и пође за другог, чини прелубу.
13. И доконачу к њему Ајену да их се догаташе; а ученици брањаху онима што их допосаху.
14. А Исус видевши расрди се и рече им: пустите Ајену нека долазе к мени, и не брањите их; јер је таковијех царство Божије.
15. Занста вам кажем: који не прими царства Божијега као дјетете, не ће ући у њега.
16. И загрљавши их метну на њих руке те их благослови.
17. И кад изиђе на пут, притрча нево, и валекувши на кољена пред њим питаше га: учитељу благи! шта ми треба чинити да добијем живот вјечни?
18. А Исус рече му: што ме зовеш блавијем? ниво није благ осим једнога Бога.
19. Заповијести знаш: не чини прелубе; не убиј; не укради; не свједочи лажно; не чини неправде никоме; поштуј оца својета и матер.
20. А он одговарајући рече му: учитељу! све сам ово сачувао од младости своје.
21. А Исус погледавши на њ, омиље му, и рече му: још ти једно недостаје: иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и дођи те хајде за мном узевши крст.
22. А он поста залољан од ове рјечи, и отида жалостан; јер бијаше врло богат.
23. И погледавши Исус рече ученицима својима: како је тешко богатима ући у царство небеско!
24. А ученици се удивилише од рјечи његовијех. А Исус опет одговарајући рече им: Ајену! како је тешко онима који се уздају у своје богатство ући у царство Божије!
25. Лакше је камили проћи кроз иглане уши начо ли богатоме ући у царство Божије.
26. А они се врло дивљаху говорећи у себи: ко се дакле може спасти?
27. А Исус погледавши на њих рече: људима је немогуће, али није Богу: јер је све могуће Богу.
28. А Петар му поче говорити: ето ми смо оставили све, и за тобом идемо.
29. А Исус одговарајући рече: занста вам кажем: нема никога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или Ајену, или земљу, мене ради, или јеванђеља ради, који не буде први међу вама, да му буде свима слуга.
30. А да не ће признати сад у ово vrijeme сто пута онолико кућа, и браће, и сестара, и отаца, и матера, и Ајене, и земље, у проговњењу, а на ономе свјетлу живот вјечни.
31. Али ће многи први бити пошљедњи, и пошљедњи први.
32. А кад иђаху путем у Јерусалим, и Исус иђаше пред њима, а они се чуђаху, и за њим иђаху са страхом. И узевши опет дванаесторучу поче им казивати шта ће бити од њега:
33. Ево идемо у Јерусалим, и син човјечи предаће се главарима свештеницијем и књижевницима и осудиће га на смрт, и предаће га незнабошцима;
34. И нарутаће му се, и биће га, и поцкунуће га, и убиће га, и трећи дан устаће.
35. И пред њега дођоше Јаков и Јован, синови Зеведејеве, говорећи: учитељу! хоћемо да нам учиниш за што ћемо те молати.
36. А он им рече: што хоћете да вам учиним?
37. А они му рекоше: дај нам да сједмо један с десне стране теби а други с лјеве, у слави твојој.
38. А Исус им рече: не знате шта нишете: можете ли пити чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем којим се ја крстим?
39. А он му рекоше: можемо. А Исус рече им: чашу дакле коју ја пијем испићете; и крштењем којим се ја крстим крстићете се;
40. Али да сједете с десне стране мени и с лјеве, не могу ја дати него којима је угодно.
41. И чувни то десеторича почеше се срдити на Јакова и на Јована.
42. А Исус дознавши их рече им: зна-

- те да кнезови народни владају народом и поглавари његови управљају њим.
43. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.
44. И који хоће први међу вама, да буде, да буде свима слуга.
45. Јер син човјечи није дошао да му славу нешто да служи, и да да луду своју у откуп за многе.
46. И дођоше у Јерихон. И кад излажаху из Јерихона, он и ученици његови и народ многи, син Тимотеј Бартимеј сдјелиши сјеђаше крај пута и пропаше.
47. И чувши да је то Исус Назарећанин стаде викали и говорити: сине Давидов Исусе! помилуј ме!
48. И приђаху му многи да уђути, а он још већма викаше: сине Давидов! помилуј ме!
49. И ставши Исус рече да га зовну. И зовнуше сдјелаша говорећи му: не бој се, устани, зове те.
50. А он обзавиши са себе хаљине своје устаде, и дође к Исусу.
51. И одговарајући рече му Исус: шта ћеш да ти учиним? А сдјелани рече му: Равуни! да прогледам.
52. А Исус рече му: иди, вјера твоја поможе ти. И одмах прогледа, и отида путем за Исусом.
- ГЛАВА 11.
- И кад се приближи к Јерусалиму, к Витџези и Витанији, код горе Маслиске, посла двојицу од ученика својих
2. И рече им: идите у село што је према вама, и одмах како уђете у њега наћи ћете магаре привезано, на које нико од људи није усједао; одржишите га и доведите.
3. И ако вам ко рече: шта то чините? кажите: гроба Господу; и одмах ће га послати амо.
4. А они отидоше, и нађоше магаре привезано код врата на пољу на раскршћу, и одржишише га.
5. И нека од онијех што стајаху ондаје рекоше им: за што држишите магаре?
6. А они рекоше им како што им заповједи Исус; и оставише их.
7. И доведоше магаре к Исусу, и жетнуше на њ хаљине своје; и усједе на њ.
8. А многи простријеше хаљине своје по путу; а једни резаху грање од дрвета, и простираху по путу.
9. А који иђаху пред њим и за њим, викаху говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње!
10. Благословено царство оца нашега Давида које иде у име Господње! Осана на висини!
11. И уђе Исус у Јерусалим, и у прелубу, и промотривши све, кад би у вече, изиђе у Витанију с дванаесторичом.
12. И сутрадан кад изиђоше из Витаније, оглађаше.
13. И видјевши из далекана смокву с лишћем дође не би ли што нашао на њој; и дошавши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не бјеше врјеме смоквата.
14. И одговарајући Исус рече јој: да од сад од тебе нико не једе рода до вијека. И слушаху ученици његови.
15. И дођоше опет у Јерусалим; и упавши Исус у цркву стаде изгонити оне који продаваху и куповаху по цркви; и испремета трпаше онијех што мијеваху новце, и клаше онијех што продаваху голубове.
16. И не дадијаше да ко пронесе ступа кроз цркву.
17. И учаше говорећи им: није ли писано: дом мој нека се зове дом молитве свима народима? А ви начинисте од њега хајдучку пећину.
18. И чуше књижевници и главари свештенички, и тражаху како би га потубили; јер га се бојашу; јер се сав народ чуђаше науци његовој.
19. И кад би у вече изиђе на поље из града.
20. И у јутру пролазећи видјеше смокву гаје се посушила из коријена.
21. И опоменуши се Петар рече му: Рави! где, смоква што си је проклео посушила се.
22. И одговарајући Исус рече им: 23. Имајте вјеру Божију; јер ваљависта кажем: ако ко рече гори овој: иди ни се и баци се у море, и не посухни у срцу својему, него узвјерује да ће бити као што говори: биће му што-гоа рече.
24. За то вам кажем: све што нишете у својој молитви вјерујте да ћете признати; и биће вам.

25. И кад стојите на молитви, прашајте ако што имате на Бога. да и отац ваш који је на небесима опрости вама погрешке ваше.
26. Ако ли пак ви не опрашате, ни отац ваш који је на небесима не ће опростити вама погрешака ваших.
27. И дођоше опет у Јерусалим; и кад хођаше по цркви дођоше к њему главари свештенички и књижевници и стубушине,
28. И рекоше му: каквом влашћу то чиниш? и ко ти даде власт ту, да то чиниш?
29. А Исус одговарајући рече им: и ја ћу вас да упитам једну рјеч, и одговорите ми; па ћу вам казати каквом влашћу ово чиним.
30. Крштење Јованово или би с неба или од људи? одговорите ми.
31. И мишљаху у себи говорећи: ако речемо: с неба; рећи ће: за што му дакле не вјеровасте?
32. Ако ли речемо: од људи; бојимо се народа; јер сви мишљаху за Јована да заиста пророк бјеше.
33. И одговарајући рекоше Исусу: не знамо. И Исус одговарајући рече њима: ни ја вама не ћу казати каквом влашћу ово чиним.

ГЛАВА 12.

- И поче им говорити у причама: посади човек виноград, и отгади плодом, и ископа пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, па отиде.
2. И кад дође вријеме, посла к виноградарима слугу да прими од винограда од рода виноградскога.
3. А они ухвативши слугу избеше га, и послаше празна.
4. И опет посла к њима другог слугу; и онга биле каменем, и разбише му главу, и послаше га срамотна.
5. И опет посла другог; и онга убише; и многе друге, једне избеше а једне побиеше.
6. Још дакле имаше једнога својета милог сина, посла и њега најпоследње к њима говорећи: постидјете се сина жојета.
7. А виноградари рекоше у себи: ово је наш њедник, ходите да га убијемо, и нама ће остати очевина његова.

8. И уватише га, и убише, и избацише га на поље из винограда.
9. Шта ће дакле учинити господар од винограда? Дођи ће и погубиће виноградаре, и даће виноград другима.
10. Зар вијесте читали у писму ово: камен који одбацише видари, овај поста глава од угла;
11. То би од Господа и дивно је у напућен оцима?

12. И гледаху да га увате, али се побојаше народа; јер разумјеше да за њих говори причу; и оставивши га отидоше.
13. И послане к њему нове од фарисеја и Иродоваца да би га ухватили у рјечи.
14. А они дошавши рекоше му: учитељу! знамо да си истинит, и да не мариш ни за кога; јер не гледаш во је ко, него заиста путу Божијем учиш; треба ли ћесару давати харач или не? Хоћемо ли дати или да не дамо?
15. А он знајући њихово лице мјерје рече им: што не кушате? Донесите ми новац да видим.
16. А они донесоше. И рече им: чиј је образ овај и натпис? А они му рекоше: ћесарев.
17. И одговарајући Исус рече им: подајте ћесареву ћесару, и Божије Богу. И чуднише му се.
18. И дођоше к њему садуреји који кажу да нема васкрсенија, и запиташе га говорећи:
19. Учитељу! Мојсије нам написа: ако коме брат умре и остави жену а дјецe не остави, да брат његов узме жену његову и да подигне сјеме брата својему.
20. Седам браће бјеше: и први узе жену, и умрије без порођа.
21. И други узе је, и умрије, и ни он не остави порођа; тако и трећи.
22. И узеше је седморица, и не оставише порођа. А последње свију умрије и жена.
23. О васкрсенију дакле кад устану кога ће од њих бити жена? јер је за седморицом била.
24. И одговарајући Исус рече им: за то ли се ви варате што не знате писма ни силе Божије?
25. Јер кад из мртвих устану, нити

- се се жешити ни удавати, него су као анђели на небесима.
26. А за мртве да устоју нијесте ли читали у књигама Мојсијевијем како му рече Бог код купине говорећи: ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев?
27. Није Бог мртвих, него Бог живих. Ви се дакле варате.
28. И приступи један од књижевника који их слушаше како се спенују, и видије да им добро одговара, и запита га: која је прва заповијест од свију?
29. А Исус одговори му: прва ја заповијест од свију: чуј Израилу, Господ је Бог наш Господ једини;
30. И љуби Господа Бога својета својим срцем својим и свом душом својом и свијем умом својим и свом снагом својом. Ово је прва заповијест.
31. И друга је као и ова: љуби ближњег својета као самога себе. Друге заповијести веће од ових нема.
32. И рече му књижевник: добро, учитељу! право си казао да је један Бог, и нема другога осим њега;
33. И љубити га свијем срцем и свијем разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњег као самога себе, веће је од свију жртава и прилога.
34. А Исус видјевши како паметно одговори рече му: нијеси далеко од царства Божијег. И нико више не смијаше да га запита.
35. И одговори Исус и рече учеоји у цркви: како говоре књижевници да је Христос син Давидов?
36. Јер сам Давид каза Духом светим: рече Господ Господу мојему: сједи на десне стране, док положим непријатеље твоје подножје ногама твојима.
37. Сам дакле Давид назива га Господом, и откуда му је син? И многи народ слушаху га с радошћу.
38. И говораше им у науци својој: чувајте се књижевника који иду у лукавјем хваљива, и траже да им се клања по улицама,
39. И пријетху мјеста по зборницама, и зачеша на гобима.
40. Ови што једу куће удовичке, и лажно се моле Богу Дуго, биће још већма осуђени.

ГЛАВА 13.

- И кад изајаше из цркве рече му један од ученика његових: учитељу! гасе како је камење, и каква грађевина!
2. И одговарајући Исус рече му: видиш ли ове велике грађевине? ни камен на камену не ће овадје остати који се не ће разметнути.
3. И кад сједаше на гори Маслинској према цркви, питаху га сама Петар и Јаков и Јован и Андрија:
4. Кажу нам кад ће то бити? и каква ће знак бити кад ће се то све свршити?
5. А Исус одговарајући им поче говорити: чувајте се да вас ко не превари.
6. Јер ће многи доћи на моје име говорећи: ја сам; и многе ће преварити.
7. А кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; јер треба да то буде; али то још није пошљада.
8. Устаће народ на народ и царство на царство; и биће глади и буне. То је почетак страдању.
9. А ви се чувајте; јер ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас и пред краљеве и цареве изводиће вас мене ради за свједочанство њима.
10. И у свима народима треба да се најприје проповеда јеванђеље.
11. А кад вас поведу да предају, не брините се најприје шта ћете говорити, нити мислите; него што вам се да у онај час оно говорити; јер ви не ћете говорити него Дух свети.
12. А предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће дјеца на родитеље и побие их.
13. И сви ће окрзнути на вас имена

мојета ради. Али који прегрли до краја да блиго њему.

14. А кад видите мрост опушћена, за коју говори пророк Данило, да стоји гдје не треба (који чига да разумије): тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе;

15. И који буде на крову да не сиза-зи у кућу, нити да улази да узме што из куће своје;

16. И који буде у пољу да се не враћа на натраг да узме халцину своју.

17. Али тешко трудница и дојилцама у те дане!

18. Нето се молите Богу да не буде бјежан ваш у зиму.

19. Јер ће у дане те бити невоља какова није била од почетка створења које је Бог створио до сад, и не ће ни бити.

20. И да Господ не скрати дане нико не би остао; али изабраних ради, које избра, скратио је дане.

21. Тада ако вам ко рече: ево овдје је Христос; или: ево ондје; не вјерујте.

22. Јер ће изћи лажни христоси и лажни пророци, и показваће знаке и чудеса да би преварили, ако буде мо-гуће, и избране.

23. Али ви се чувајте: ето вам све казах напријед.

24. Али у те дане, послајте те нево-ље, сунце ће поmrчати, и мјесец своју свјетлост изгубити.

25. И звијезде ће спадати с неба и силе небеске поврнути се.

26. И тада ће угледати сина човје-чијета гдје иде на облацима са силом и славом великом.

27. И тада ће послати анђеле своје и сабраће избране своје од четири вјетра, од краја земље до краја неба.

28. А од смокве научите се прати: кад се већ њезина грана помлади и стане листати, знате да је близу љето.

29. Тако и ви кад видите ово да се бива, знајте да је близу код врта.

30. Заиста вам кажем да овај нараш-тај не ће проћи док се ово све не збуде.

31. Небо и земља проћи ће, али рије-чи моје не ће проћи.

32. А о дану томе или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни син, до отца.

33. Павите, стражите и молите се

Богу; јер не знате кад ће вријеме на-стати.

34. Као што човјек одлазећи остави кућу своју, и да саугама својима власт, и свакоме свој посао; и вратару запо-вједи да стражи.

35. Стражите дакле; јер не знате кад ће доћи господар од куће, или у вече или у поноћ или у пјетле или у јутру;

36. Да не дође и неснава да да вас не нађе а ви спавате.

37. А што вам кажем, свима кажем: стражите.

ГЛАВА 14.

Бијаху пак још два дана до пасхе и до дана пријесних хљебова; и граж-ду главари свештенички и књижевни-ци како би га из пријеваре ухватили и убили.

2. Али говораху: не о празнику, да се не би народ побунио.

3. И кад бијаше он у Витанији у ку-ћи Симона гувавога и сјеђаше за тр-пезом, дође жена са селеницом мнот-ценога мира чистога нардова, и раз-бишни скленицу љезаше му на главу.

4. А неки се сјеђаху говорећи: за што се то мнро просина тако?

5. Јер се могаше зањ узети више од триста гроша и дати сиромасима. И ви-каху на њу.

6. А Исус рече: оставите је; шта јој сметате? она учини добро дјело на мени.

7. Јер сиромаше имате свагда са со-бом, и кадгод хоћете можете им добро чинити; а мене немате свагда.

8. Она што може, учини: она показа напријед тијело моје за упок.

9. Заиста вам кажем: гдје се год ус-проповиједат јеванђеље ово по смену свијету, казаће се и то за спомен ве-рин.

10. И Јуда Искариотски, један од дванаесторице, отиде ка главарима свештеничким да им га изда.

11. А они чувши обрадоваше се, и обрешоше му новце дати: и гражаше згоду да га изда.

12. И у први дан пријесних хљебо-ва, кад влаху пасху, рекосе му учени-ци његови: гдје ћеш да идемо да ти зготовимо пасху да једеш?

13. И посла двојицу од ученика сво-

јиха и рече им: идите у град, и сре-дите вас човјек који носи вођу у крчагу; идите за њим.

14. И гдје уђе кажите господару од оне куће: учитељ вели: гдје је гости-оница гдје ћу јести пасху с ученицима својим?

15. И он ће вам показати велику со-бу прострту готову: ондје нам згото-вите.

16. И звијоше ученици његови, и до-ђоше у град, и нађоше као што им казах, и уготовише пасху.

17. И кад би у вече, дође са двана-есторицом.

18. И кад сјеђаху за трпезом и јеђаху рече Исус: заиста вам кажем: један од вас, који једе са мном, издаће ме.

19. А они се забринуше, и ставаше говорити један за другим: да не је? и други: да не је?

20. А он одговарајући рече им: један од дванаесторице који умочи са мном у заједу.

21. Син човјечиј дакле иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда сина човјечијета; боље би му било да се није родио онај човјек.

22. И кад јеђаху узе Исус хљеб и бла-гословиши преломи га, и даде им, и рече: узмите, једите; ово је тијело моје.

23. И узе чашу и давши хвалу даде им; и пише из ње сви.

24. И рече им: ово је крв моја новог заветја која ће се пролити за многе.

25. Заиста вам кажем: више не ћу пити од рода винограда овога до онога дана кад ћу га пити новог у царству Божијем.

26. И отпојавши хвалу извијоше на гору Маслинску.

27. И рече им Исус: сви ћете се ви саблавити о мене ову ноћ; јер је пи-сано: ударити настира и овце ће се разбјећи.

28. Али по васкрсенију својему ја идем пред вама у Галилеју.

29. А Петар му рече: ако се и сви саблаване, али ја не ћу.

30. И рече му Исус: заиста ти кажем: ноћас док дрнаху пијетле не зацјева три пута ћеш ме се одрећи.

31. А он још већма говораху: да бих

знао с тобом и умријети не ћу те се од-рећи. Тако и сви говораху.

32. И дођоше у село које се зове Гет-симанија, и рече ученицима својим: сједите овдје док ја идем да се помо-лим Богу.

33. И узе са собом Петра и Јакова и Јована, и забрину се и поче гужвити.

34. И рече им: жалосна је душа која до смрти; поченајте овдје, и стражите.

35. И отишавши мало паде на земљу, и мољаше се да би га мимошвао час ако је могуће.

36. И говораху: Ава оче! све је мо-гуће теби; пронеси чашу ову мимо ме-не; али опет не како ја хоћу него ка-ко ти.

37. И дође и нађе их гдје спавашу, и рече Петру: Симоне! Зар спаваш? Не може ли једнога часа постражити?

38. Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан али је тијело слабо.

39. И опет отпавши помоли се Богу оне исте ријечи говорећи.

40. И вративши се нађе их опет гдје спавашу; јер им бираху очи отежале; и не знадијаху шта би му одговорили.

41. И дође трећи пут, и рече им: је-днако спавате и почињате; оста је: дође час; ево се предаје син човјечиј у руке грешницима.

42. Устаните да идемо; ево издајник се мој приближи.

43. И одмах док он још говораху, дође Јуда, један од дванаесторице, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничких и од књижев-ника и старјешина.

44. А издајник његов даде им знак говорећи: кога ја цјеливам онај је: др-жите га, и водите га чувајући.

45. И дошавши одмах приступи к ње-му, и рече: Рави! Рави! и цјелива га.

46. А они метнуше руке своје на њ и ухватише га.

47. А један од онијех што стајаху ондје извади нож те удари славу по-главара свештеничкога, и одсјече му ух.

48. И одговарајући Исус рече им: као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите,

49. А сваки дан сам био код вас у

први и учио, и не уквистите ме. Али да се збуде писмо.

50. И оставивши га ученици сви побјегоше.

51. И за њим иђаше некакав младић отрунут плагном по поду тијелу; и уквистише онга младића.

52. А он оставивши плагно го побјеге од њих.

53. И доведоше Исуса е поглавару свештеничком, и стегоше к њему сви главари свештенички и књижевници и старјешине.

54. И Петар иде за њим из далака до у двор поглавара свештеничкога, и сједоше са слугама, и гријаше се код огња.

55. А главари свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса свједочанства да га убију; и не нађоше;

56. Јер многи свједочаху лажно на њега и свједочанства не бијаху једнака.

57. И једни уставши свједочаху на њега лажно говорећи:

58. Ми смо чули гдје он говори: јебу разваљати ову цркву која је рукама начинена, и за три дана начинићу другу која не ће бити рукама начинена.

59. И ни оно свједочанство њихово не бијаше једнако.

60. И уставши поглавар свештенички на сриједу запита Исуса говорећи: зар ништа не одговараш што ови на тебе свједоче?

61. А он мучаше и ништа не одговараше. Опет поглавар свештенички запита и рече: јеси ли ти Христос, син благословенога?

62. А Исус рече: јесам; и видјешете сина човјечијета гдје сједи с десне стране силе и иде на облацима небескијем.

63. А поглавар свештенички раздрјје своје хаљине, и рече: шта нам требају више свједоци?

64. Чусте хулу на Бога; шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт.

65. И почеше једни пљувати њањ, и покривати му лице, и ћупати га, и горијати му: пророчи; и слуге га бијаху по образима.

66. И кад бијаше Петар доље на дво-

ру, дође једна од слушкиња поглавара свештеничкога,

67. И видјевши Петра гдје се грије погледа њањ и рече: и ти си био с Исусом Назарећанином.

68. А он се одрече говорећи: не знам ништи разумијем шта ти говориш. И изиђе на поље пред двор: и пијеташо зацјева.

69. И опет кад га видје слушкиња, поче говорити онима што стајаху ондје: овај је од њих.

70. А он се опет одричаше. И мало за тим опет они што стајаху ондје рече коше Петру: на истину си од њих: јер си Галилејац, и говор ти је онакови.

71. А он се поче клясти и преклињавати: не знам тога човјека за кога ви говорите.

72. И други лут зацјева пијеташо. И опомену се Петар ријечи што му рече Исус: Док пијеташо днапут не зацјева одрећи њеж ме се гријашу. И стаде плакати.

ГЛАВА 16.

И одмах у јутру учинише вијећу главари свештенички са старјешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавјешни Исуса одведоше га и предадоше Пилату.

2. И упита га Пилат: јеси ли ти цар Јудејски? А он одговарајући рече му: ти кажеш.

3. И тужаху га главари свештенички врло.

4. А Пилат опет упита га говорећи: зар ништа не одговараш? Гледај шта свједоче на тебе.

5. Али Исус више не одговори ништа тако да се дивљаше Пилат.

6. А о сваком празнику пушташе им по једнога сужња кога искаху.

7. А бијаше један затворен, по имену Варавна, са својим другарима који су у буну учинили крв.

8. И повикавши народ стаде исвати што им свагда чивљаше.

9. А Пилат им одговори говорећи: хоћете ли да вам пустим цара Јудејскога?

10. Јер знадијаше да су га из застави предали главари свештенички.

11. Али главари свештенички подго-

вореше народ боље Вараву да ишпу да им пусти.

12. А Пилат опет одговарајући рече им: а шта хоћете да чиним с тијем што га зовете царем Јудејским?

13. А они опет позиваше: распни га.

14. А Пилат им рече: а каљво је зло учинио? А они иза гласа викаху: распни га.

15. А Пилат жељели угодити народу пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да га распашу.

16. А војници га одведоше у судницу, и сазаше сву чету војника.

17. И обукоше му скерлетну кабануцу, и оплетавши вијенац од трња метнуше њањ.

18. И стадоше га поздрављати говорећи: здраво, цар Јудејски!

19. И бијаху га по глави трском, и пљухаху њањ, и падајући на кољена поклањаху му се.

20. И кад му се наругаше, свукоше с њега скерлетну кабануцу, и обукоше га у његове хаљине и изведоше га да га распашу.

21. И нађераше некога Симона из Кирије, оца Александрова и Руцова, који иђаше из поља, да му понесе крст.

22. И доведоше га на мјесто Голготу, које ће рећи: контурница.

23. И днаху му да пије вино са смирном, а он не узе.

24. И кад га разапеше, раздрједоше хаљине његове бацајући кожде за њих ко ће шта узети.

25. А бијаше сахат трећи кад га распаше.

26. И бијаше натпис његове кривнице написан: цар Јудејски.

27. И с њим распеше два хајдука, једнога с десне а једнога с лијеве стране њему.

28. И изврши се писмо које говори: и метнуше га међу злочинеце.

29. И који пролажаху хуљаху њањ машући главома својима и говорећи: аха! ти што цркву разваљаш и за три дана начинаш.

30. Помози сам себи и сиби с крста. 31. Тако и главари свештенички с књижевницима ругаху се говорећи један другоме: Другина поможе, а себи не може помоћи.

32. Христос цар Израилевен нека сиђе са с крста да видимо, па ћемо му вјеровати. И они што бијаху с њим распаше ругаху му се.

33. А у шестоме сахату би тама по свој земљи до сахата деветотога.

34. И у деветоме сахату повика Исус иза гласа говорећи: Елои! Елои! лама савахтани? које значи: Боже мој! Боже мој! за што си ме оставио?

35. И неки од оних што стајаху ондје чувши то говораху: ено зове Иладу.

36. А један отрча те напути суђерше оцта, па натакнувши на трску појаше га говорећи: станите да видимо хоће ли доћи Илади да га скине.

37. А Исус повика иза гласа, и издахну.

38. И завјес црвени раздрјде се на двоје с врха до на дно.

39. А кад видје капетан који стајаше према њему да с таким виком издахну, рече: заиста човјек овај син Божиј бијеше.

40. А бијаху и жене које гледаху из далака, међу којима бјеше и Марија Магдалина и Марија Јакова малага и Јосије жати, и Соломија,

41. Које пђаху за њим и кад бјеше у Галилеји, и служаху му; и друге многе које бијаху дошле с њим у Јерусалим.

42. И кад би у вече (јер бијаше петак, то јест у очи суботе),

43. Дође Јосиф из Ариматеје, поштен свјетник, који и сам царства Божијега чекаше, и усуди се те уђе к Пилату и заиска тијело Исусово.

44. А Пилат се зачуди да је већ умрљо; и дознавши капетана запита га: је ли давно умрљо?

45. И дознавши од капетана, даде тијело Јосифу.

46. И купивши платно, и скинувши га, обави платном, и метну га у гроб који бјеше исјечен у камену, и навали камен на врата од гроба.

47. А Марија Магдалина и Марија Јосифна гледаху гдје га метаху.

ГЛАВА 16.

И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Соломија купише мириса да дођу и да помажу Исуса.

2. И врло рано у први дан недеље дођоше на гроб ово сугачнога рођака.
3. И говораша међу собом: ко ће нам однајмити кључ од врата гробнице?
4. И погледавши видјеше да камен беше одваљен: јер беше врло велики.
5. И ушавши у гроб видјеше младиња обучена у бјелу хаљину гдје сједи с десне стране; и ушлашине се.
6. А он им рече: не плашите се, Исуса тражите Назарећанина распетог; уста, виде овдје, ево мјесто гдје га метнуше.
7. Нечто идите кажите ученицима говорећи и Петру да пред вама отиде у Галилеју: тамо ћете га видјети, као што вам рече.
8. И изшавши побјегоше од гроба; јер их ухвати архат и страх; и ником ништа не казаше, јер се бојаху.
9. А Исус остави рано у први дан недеље јави се најпрви Марији Магдалини, из које је изгубио седам ђавола.
10. А она отиде те јави онима што су били с њим, који плакаху и ридаху.
11. И они чувши да је жив и да га је она видјела не вјероваше.
12. А по том јави се на путу двојици показивали. Амин.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО ЛУЦИ.

ГЛАВА 1.

- Будући да многи почеше описивати догађаје који се испунише међу нама,
2. Као што нам предаше који испрва сами видјеше и сагубе ријечи бише:
3. Намислих и ја, испитавши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофила,
4. Да познаш темељ онијех ријечи којима си се научио.
5. У ријече Ирода цара Јудејскога бијаше неки свештеник од реда Анијана, по имену Зарија, и жена његова од племена Аронова, по имену Јелисавета.
6. А бијашу обоје праведни пред Богом, и живљаху у складу по заповијестима и уредбама Господњим без мане.
7. И не имадијашу дјете; јер Јелисавета беше неоткрива, и бијашу обоје већ стари.
8. И догоди се, кад он служаше по својем реду пред Богом,

16. И многе ће синове Израелљене обрвати на Господу Богу њихоме; 17. И он ће најпрви доћи пред њим у Луку и сили Илдиној да обрати срца отаца к дјети, и невријетне к мудрости праведника, и да приправи Господу народ готов.
18. И рече Зарија анђелу: по чему ћу ја то познати? јер сам ја стар и жена је моја врементна.
19. И одговарајући анђео рече му: ја сам Гаврило што стојим пред Богом, и послан сам да говорим с тобом и да ти јавим ову радост.
20. И ево, онцијемаше и не ћеш моћи говорити до овога дана док се то не збуде; јер нијеси вјеровано мојим ријечима које ће се збити у своје vrijeme.
21. И народ чекаше Зарију, и чуђаху се што се забави у цркви.
22. А изшавши не могаше да им говори; и разумијаше да му се *мисли* утврдило у цркви; и он намигиваше им; и оста нијем.
23. И кад се навршише дани његове службе отиде кући својој.
24. А послатије овдјех дана zatrudне Јелисавета говорећи:
25. Тако ми учини Господ у дане ове у које погледа на ме да ме избави од убора међу људима.
26. А у шести мјесец посла Бог ангела Гаврила у град Галилејски по имену Назарет.
27. К дјевотици испрошеној за мужа, по имену Јосифа из дома Давидова; и дјевотици *бјеше* име Марија.
28. И ушавши к њој анђео рече: радуй се, благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама.
29. А она видјевши га поплаши се од ријечи његове и помисли: какав би ово био поздрав?
30. И рече јој анђео: не бој се, Марија! Јер си нашла милост у Бога.
31. И ево zatrudнѣнеш, и родићеш сина, и нађени му име Исус.
32. Он ће бити велики, и назваће се син највишега, и даће му Господ Бог пријесто Давида оца његова;
33. И цароваће у дому Јаковљеву на вијек, и царству његовом не ће бити краја.
34. А Марија рече анђелу: како ће то бити кад ја не знам за мужа?
35. И одговарајући анђео рече јој: дух свети доћи ће на тебе, и сила највишега осветиће те; за то и ово што ће се родити *биће* свето, и назваће се син Божиј.
36. И ето Јелисавета твоја тетка, и она zatrudне сином у старости својој, и ово је шести мјесец њојин, коју зову неоткривом.
37. Јер у Бога све је могуће што рече.
38. А Марија рече: ево послушање твоје; нека ми буде по ријечи твојој. И анђео отиде од ње.
39. А Марија устави онцијех дана отиде брзо у горњу земљу у град Јудин.
40. И уђе у кућу Заријину, и поздравиле се с Јелисаветом.
41. И кад Јелисавета чу честитање Маријино, заигра дијете у утроби њезиној, и Јелисавета се напути Духа светог,
42. И повика здраво и рече: благодатна си ти међу женама, и благословена је плод утробе твоје.
43. И откуд мени ово да дође глас Господа мојега к мени?
44. Јер гле, кад дође глас честитања твојега у уши моје, заигра дијете радосно у утроби мојој.
45. И благо оној која вјеровала; јер ће се извршити што јој каза Господ.
46. И рече Марија: велика душа моја Господа,
47. И обрадова се дух мој Богу снасу мојему.
48. Што погледа на понижене слушине своје; јер гле, од сад ће ме звати блаженом сви нараштаји;
49. Што ми учини величину силни, и свето име његово;
50. И милост је његова од кољена на кољено онима који га се боје.
51. Показа силу руком својом; раvasу поносите у мислима срца њихова.
52. Збави силне с пријестолја, и пониж понижене.
53. Гладне напуни блага, и богате отпусти празне.
54. Прими Израелља слагу својега да се опомене милости;
55. Као што говори онима испијем, Аврааму и сјемени његову до вијека.